

فرخنده باد روز خلع ید از استعمار، روز کارگران ایران

هممیهنان، کارگران بیدار دل،

پارهای از رویدادها در فرازونشیب زندگی ملت‌ها چنان سرنوشت‌ساز هستند که یادآوری چرایی و چگونگی آن‌ها پیوسته وظیفه‌ای تاریخی تلقی می‌شود تا بتوان گذشته را چراغ راه آینده کرد.

چهل‌وپنج سال پیش، در روز بیست‌ونهم خرداد یک‌هزار و سیصد و سی، ایرانیان پس از گسست درازمدتی در زندگی ملی گام بزرگی در راستای رهایی از سلطه‌ی بیگانه برداشتند و با خلع ید از استعمار گردانندگی صنعت نفت در سراسر کشور را بر عهده گرفتند. برای ملتی که زمامداران دست‌نشانه پیاپی در گوش آن نغمه‌ی ناشایستگی می‌خواندند و دشمن را چون غولی شکست‌ناپذیر جلوه می‌دادند، چه چیز ارزنده‌تر از این بود تا با پیشوایی یکی از فرزندان قهرمان خود، مصدق بزرگ، در زمان کوتاهی، امپراتوری نیرومندی را به زانو درآورد و فریاد ستایش همه‌ی ستم‌دیدگان را از چهارگوشه‌ی جهان بشنود.

در جنبش ملی کردن صنعت نفت، بی‌گمان، برجسته‌ترین کار خلع ید از استعمار بود که، افزون بر رهبری خردمندان، با یآوری اندک‌شماری از دیوان‌سالاران و فن‌سالاران آرمان‌خواه انجام گرفت و کارگران، کارمندان، و کارشناسان ایرانی نشان دادند بی‌نیاز از کمک بیگانه شایستگی و ورزیدگی به چرخش درآوردن بزرگترین دستگاه‌های صنعتی آن هنگام جهان را دارند و حتی فرآورده‌های تازه‌ای نیز ساختند.

گرچه در تاراندن غارتگران جهان‌خوار همه‌ی مردم ایران، از کشوری و لشکری، سهم داشتند؛ ولی چون در این رویداد تاریخی بیشترین نقش را اردوی کارگران ایفا کردند و در روزهای به اجرا گذاردن «قانون خلع ید»، به‌رغم رنج‌دیدگی‌های بسیار، شکیبایی و پویایی آگاهانه‌ای نشان دادند و از پگاه بیست‌ونهم خرداد آنان بودند که نمادهای سلطه‌ی انیران را یکی پس از دیگری زدودند و درفش ایران را بر فراز همه‌ی نهادهای ملی‌شده‌ی صنعت نفت به اهتزاز درآوردند، افتخار جاوید برای گروه اجتماعی خود فراهم داشتند.

از این رو، در سالگرد آن پیروزی درخشان، درست هنگامی که دکتر محمد مصدق، نخست‌وزیر، با هیئتی از بلندپایگان کشور برای دفاع از حق ملی در دیوان دآوری لاهه به سر می‌بردند، حزب ما بیست‌ونهم خرداد را به عنوان «روز کارگران ایران» پیشنهاد و جشنی درخور بر پا کرد. این پیشنهاد بجا از سوی کارگران آرمان‌خواه، که با ارج‌گذاری به روز جهانی خواستار داشتن یک روز ملی به نام خود بودند، با خشنودی فراوان پذیرفته شد و مصدق بزرگ نیز بر آن صحنه گذارد و در دل تاریخ میهن ثبت گردید.

نگاهی به گذشته‌ی نه‌چندان دور نشان می‌دهد، با پیریزی نخستین واحدهای صنعتی نو در ایران‌زمین، کارگران به گونه‌ی یک گروه اجتماعی سازنده پا به صحنه‌ی سیاسی کشور گذاردند و، در خیزش مشروطیت، جنبش ملی کردن صنعت نفت و، سرانجام، انقلاب، که هر سه ویژگی سلطه‌ستیزانه داشتند، با همه‌ی توان کوشا بودند.

با پیروزی انقلاب، که در راستای نیاز ملی بود، امید می‌رفت در ایران بپاخاسته هیچ نشانی از استعمار و استبداد و استثمار بر جای نماند؛ ولی واپس‌گرایان به‌قدرت‌رسیده، از لیبرال‌منش تا رادیکال‌مآب، خیلی زود جدول ارزش‌های آن را در هم ریختند و جلوگیری هر دگرگونی ریشه‌داری شدند. در این میان، کارگران، که ضمن پیروی از آرمان‌های

ملّی خواستار پایان دادن به هر گونه بهره‌وری نابجا از نیروی خود و نیز جویای زندگی بهتر بودند، با کینه‌توزی آشکار از گرد راه‌سیدگان ثروت‌اندوز دچار شدند و هر کوشش حقیقت‌طلبانه‌ی آنان با سرکوب روبه‌رو گردید. هم‌اکنون، در اوج سیه‌روزی همگانی، که زاییده‌ی زشت‌کرداری‌های زمامداران یکه‌تاز است، کارگران ایران به‌سختی در تنگنا افتاده‌اند و ایمنی شغلی ندارند، دستمزدی درخور گرانی سرسام‌آور دریافت نمی‌کنند، از بیمه‌های اجتماعی درستی برخوردار نمی‌باشند و، با برچیده شدن سازمان‌های صنفی، در برابر پای‌مال گردیدن هر حق قانونی خود بی‌پناه مانده‌اند. وانگهی، برنامه‌های پیش‌کشیده‌شده با داعیه‌ی سازندگی هرج‌ومرج اقتصادی سهمگینی پدید آورده و به سرمایه‌داری بی‌مهار چنان میدان داده که به تعطیل مرکزهای صنعتی می‌انجامد و کارگران گروه‌گروه به مغاک بیکاری فرومی‌افتند و، از این رهگذر، شیرازه‌ی بسیاری از خانواده‌ها می‌گسلد و تباهی‌های اجتماعی فزاینده‌ای به بار می‌آید.

با این همه، جنبش کارگری ایران آن چنان درون‌مایه‌ی سرشاری دارد که توطئه‌های سردمداران جمهوری اسلامی را خنثی خواهد کرد و، با بالا گرفتن خشم و پرخاش همگانی، آن هم پس از انتخابات نمایشی، می‌رود تا دوران شکوفایی تازه‌ای را آغاز کند و گزارش‌های رسیده از سراسر کشور ایستادگی و کوشش این گروه اجتماعی در دانشنا را نشان می‌دهد.

حزب ملت ایران در این روز غرورآفرین، ضمن بزرگداشت یاد همه‌ی قهرمانان خلع‌ید از استعمار، زنان و مردان کارگر را به بازسازی و پویا کردن سندیکاهای خود، که قربانی دسیسه‌بازی واپس‌گرایان برکرسی‌قدرت‌نشسته گردیده است، فرامی‌خواند تا، گذشته از به‌دست آوردن امتیازهای بایسته، باز هم جلودار دیگر گروه‌های اجتماعی برای زنده‌داشت حاکمیت ملّی و برقراری مردم‌سالاری گردند و میهن را جاودانه آزاد و آباد گردانند. درود به اردوی کارگران ایران، پیروز باد ملت.

دبیرخانه‌ی حزب ملت ایران